

ille willetsust / sest
kõiks omma em-
Jummal tedda
mand olli figgi-
mo ja se pögge-
Jehowa Ingel leidis
ja ütles temmale :
a jure / ja allanda
Hagar tõi Abramile
panni poia nimmi Is-
gari hädda kuulnud.

amend aastat ja ühheksa
Jehowa näitis ennast Abrami-
wasto : Kõi minno ees ja olle

Sis wottis Jehowa omma seä-
Abramiiga ueste kinnitada / ja selle märgiks
as teema Abrami nimme / ja ütles : sinno
nimmi ei pea enam Abram ollema / agga Abra-
ham peab so nimmi ollema / sest ma ollen sind hul-
ga rahwa isaks pannud. Ja minna isse tahhan
sulle Jummalaks olla ja sinno seemnele pärrast
sind. Selle seädusse kinnitusseks laskis Jum-
mal / et igga lahheksapärane poeglaps piddi sama
ümberleikatud / nenda et Jummal seadus nende
lihha piddi ollema. Pärrast põris Jummal ka

Ca

Sarai nimmi / et se piddi eddespiddi Sarah olle-
ma / sest Jehowa tahtis tedda õnnistada ja Abra-
hamile temmast poia anda. Siis langes Abra-
ham omma palle peäle mahha ja naeris / ja ütles
ommas süddames : Kas peab mulle / kes sadda-
aastane ollen / laps sündima ? ja kas peab Sarah /
kes ühheksakümne-aastane on / lapsi ilmale toma ?
Jummal ütles : Edest so naene Sarah peab sin-
nule poia ilmale toma / ja sa pead temma nimme
pannema Isaaq / ja temmaga tahhan ma omma
seädust teha. Ja Jummal laskis üles Abraha-
mist ärra. Ning Abraham wottis keli meeste-
rahvast ommas perres ning seikas nende eestnähha
lihha ümber / otse selsammal päwal / nenda kui
Jummal temmaga olli rälunud.

Sest 18. Peatükist.

Abraham istus ükskord telgi ukse ees / kui pädaw
pakkaw olli / ja tõstis ommad silmad ükses ja nää-
gi kolm meest ennese jures seiswad. Ja se olli
Jummala poeg lahhe inglisa / kes innimesse näl-
tulnud tedda katsma. Abraham jooksis nende
wasto / kummardas mani ja ütles : Issand / kui
minna nüüd ollen armo leidnud so silma cest / siis
ärra minne mitte / pallun ma / ommast süllasest
mo-